

Overwegingen bestuur KVAN/BRAIN t.b.v. herziening Archiefwet

4 april 2019, t.b.v. projectteam Herziening Archiefwet OCW

Inleiding

Zoals bekend is KVAN/BRAIN een voorstander van integrale wetgeving op het gebied van de kwaliteit en openbaarheid van overheidsinformatie. De herziening van de Archiefwet zien wij als een tussenstation dat ertoe dient om urgente knelpunten met betrekking tot de uitvoerbaarheid en effectiviteit van de archiefwetgeving te helpen oplossen en om te zorgen dat de Archiefwet blijft stroken met andere (nieuwe) wetgeving op het gebied van overheidsinformatie, met name met de (Uitvoeringswet) AVG en de naderende Wet open overheid (Woo).

In een reeks ledenbijeenkomsten bespraken de leden van KVAN en BRAIN de afgelopen maanden wat de belangrijkste knelpunten zijn die de wetsherziening zou moeten helpen oplossen. De samenvatting van de opbrengst van deze bijeenkomsten stuurden wij u al eerder. Als belangrijkste knelpunten ten aanzien van de huidige Archiefwet signaleerde onze achterban het volgende:

- belangrijke begrippen uit de Archiefwet, zoals overbrenging en archiefbewaarplaats, zijn onvoldoende toegesneden op digitaal informatiebeheer, wat de uitvoerbaarheid van de wet bemoeilijkt;
- het belang van duurzame betrouwbaarheid en toegankelijkheid van overheidsinformatie en de maatschappelijke roep om vroege en actieve openbaarheid van overheidsinformatie staan op gespannen voet met de overbrengingstermijn van 20 jaar; harmonisatie van de Archiefwet met de Woo en de (Uitvoeringswet) AVG is op deze en andere punten geboden;
- het grote en groeiende belang van goed (digitaal) informatiebeheer vergt een betere positionering en inrichting van de archieffunctie (van archiefvorming tot en met overbrenging, toezicht en beschikbaarstelling) in alle overheidslagen;
- de één-overheid-gedachte en de toename van (keten)samenwerking verdraagt zich slecht met de verkokerde verantwoordelijkheidsverdeling ten aanzien van de overheidsinformatiehuishouding.

Deze notitie bevat de analyse die de besturen naar aanleiding van de ledenbijeenkomsten hebben gemaakt van de manier waarop de wetsherziening aan deze knelpunten tegemoet zou kunnen komen. Onze uitgangspunten daarbij zijn:

- De archieffunctie van de overheid staat ten dienste van de informatiepositie van de burger, de democratische verantwoording en het belang van cultuurhistorie en onderzoek.
- De Archiefwet gaat over de inrichting en kwaliteitsborging van de héle archieffunctie bij de overheid;
- De Archiefwet is in lijn met de Wet open overheid (Woo) en staat voor een zo ruim mogelijke openbaarheid van overgebrachte overheidsinformatie.

1. Algemeen

1.1. Publieke waarden en belang expliciet maken en centraal zetten

De Archiefwet wordt vooral ervaren als een erfgoedwet. Mede daardoor is er bij archiefvormers weinig gevoel van urgentie ten aanzien van de naleving van de wet. Daarom is het belangrijk om in de wet expliciet te benoemen dat de archieffunctie van de overheid de beschikbaarheid, betrouwbaarheid, openbaarheid en toegankelijkheid van overheidsinformatie waarborgt en er daarmee voor zorgt dat de overheid controleerbaar is en het verleden kenbaar. Liefst in artikel 1 van de wet, zoals ook de Woo opent met een fundamenteel artikel dat het belang van de wet onmiddellijk duidelijk maakt. Het belang van beschikbare, betrouwbare, openbare en toegankelijke overheidsarchieven moet verder door de hele wet steeds expliciet worden afgewogen, zoals de Woo dat ook doet met het belang van toegang tot publieke informatie.

Vergelijk Bibliotheekwet artikel 4:

Een openbare bibliotheekvoorziening heeft een publieke taak die zij voor het algemene publiek vervult op basis van de waarden onafhankelijkheid, betrouwbaarheid, toegankelijkheid, pluriformiteit en authenticiteit.

Vergelijk voorstel Wet open overheid artikel 1.1:

Een ieder heeft recht op toegang tot publieke informatie zonder daartoe een belang te hoeven stellen, behoudens bij deze wet gestelde beperkingen.

Vergelijk voorstel Wet open overheid artikel 2.4:

Bij de toepassing van deze wet wordt uitgegaan van het algemeen belang van openbaarheid van publieke informatie.

1.2. Kernbegrippen begripsbepaling art 1 AW uitbreiden en actualiseren

De Archiefwet is onduidelijk over de invulling van belangrijke kernbegrippen en is qua begrippenapparaat nog onvoldoende toegesneden op de digitalisering van de archieffunctie. KVAN/BRAIN willen daarom graag de volgende begrippen toevoegen aan de begripsbepaling in art. 1 AW: *archieffunctie, zorg/zorgdrager, beheer/beheerder*.

Ook willen we een aantal begrippen uit art. 1 geactualiseerd zien:

Archiefruimte: Artikel 1e van de huidige wet aanpassen, zodat digitale beheeromgevingen er ook onder vallen. Of een nieuw lid aan het artikel toevoegen waarin je de 'digitale beheeromgeving' definieert. Die is namelijk wezenlijk anders dan de fysieke archiefruimte. Die laatste is bedoeld voor de semi-statische fase van analogoog archief, maar in de digitale informatiehuishouding is daarvan in veel gevallen geen sprake meer. De digitale praktijk is dat er direct van de fase waarin het digitale archief wordt 'geboren' wordt overgegaan op vernietiging óf op de bewaarfase (ook al wordt er intussen weleens gemigreerd of geconverteerd). Ook voor deze 'dynamische fase' zijn regels nodig waaraan de omgeving moet voldoen. Zo zou de wet de hele levensloop van digitaal archief moeten beschermen.

Archiefbewaarplaats: Artikel 1f van de huidige wet zodanig aanpassen (of een nieuw lid aan het artikel toevoegen), dat ook digitale bewaaromgevingen of hoe deze voorzieningen ook genoemd worden, daaronder kunnen vallen. Artikel 21 lid 1 zou daaraan ook aangepast moeten worden; dat kan dan als kapstok dienen om later, als Archiefbesluit en Archiefregeling ook worden herzien, de nodige eisen te stellen aan digitale bewaaromgevingen.

Vergelijk AW artikel 1 sub e:

(In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder):

Archiefruimte: een ruimte, bestemd of aangewezen voor de bewaring van archiefbescheiden in afwachting van hun overbrenging (...)

Vergelijk AW artikel 1 sub f:

(In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder):

Archiefbewaarplaats: een bij of krachtens deze wet voor de blijvende bewaring van archiefbescheiden aangewezen bewaarplaats.

Vergelijk AW artikel 21 lid 1:

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de duurzaamheid van door overheidsorganen op te maken archiefbescheiden, omtrent de bouw, verbouwing, inrichting en verandering van inrichting van archiefruimten en archiefbewaarplaatsen, alsmede omtrent de ingebruikneming van gebouwen of gedeelten van gebouwen als archiefruimte of archiefbewaarplaats.

2. Bestel

2.1 Wettelijke taak archiefbewaarplaatsen beschrijven

De Archiefwet 1995 geldt alleen voor overheidsorganen. Tegelijkertijd hanteren (vrijwel) alle zorgdragers een bredere taakopvatting, die aansluit bij de doelstelling van het selectiebeleid voor overheidsarchieven: hun archiefbewaarplaatsen documenteren de samenleving. In dat kader nemen ze sinds jaar en dag ook niet-overheidsarchieven op. Deze maatschappelijke taak is belangrijk en zouden we graag wettelijk verankerd zien.

2.2 Reikwijdte van de wet verruimen en in overeenstemming brengen met de Woo

De Archiefwet en de Woo beschrijven de reikwijdte van de wet en het begrip overheidsorgaan heel verschillend. De Woo biedt de mogelijkheid om de werkingssfeer van de wet bij Amvb te verruimen. Omdat Woo en Archiefwet in elkaars verlengde liggen, is het wenselijk om beide wetten op dit punt goed met elkaar in overeenstemming te brengen.

Vergelijk Archiefwet artikel 1 sub b:

(In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder):

b. overheidsorgaan: (1) een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld; (2) een ander persoon of college met enig openbaar gezag bekleed

Vergelijk voorstel Wet open overheid artikel 2.2:

a. bestuursorganen;

b. de Kamers en de verenigde vergadering der Staten-Generaal;

c. de Raad voor de rechtspraak en het College van afgevaardigden;

d. de Raad van State, tenzij de Raad het koninklijk gezag uitoefent, en met uitzondering van de Afdeling bestuursrechtspraak;

e. de Algemene Rekenkamer;

f. de Nationale ombudsman en de substituut-ombudsmannen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Wet Nationale ombudsman, en ombudsmannen en ombudscommissies als bedoeld in artikel 9:17, onderdeel b, van de Algemene wet bestuursrecht;

g. de commissie van toezicht betreffende de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en haar afdelingen, bedoeld in artikel 97 van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017 en de toetsingscommissie inzet bevoegdheden, bedoeld in artikel 32 van die wet.

2. Voor de toepassing van deze wet worden de organen, personen en colleges, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b tot en met g, en de overheidsorganen, die op grond van de Algemene wet bestuursrecht geen bestuursorgaan zijn, gelijk gesteld met een bestuursorgaan.

Vergelijk voorstel Wet open overheid artikel 2.3:

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan een andere dan krachtens publiekrecht ingestelde rechtspersoon of categorie rechtspersonen worden aangewezen, indien deze rechtspersoon

a. voor meer dan € 100.000 per jaar uit algemene middelen wordt bekostigd;

b. een wettelijke taak uitoefent;

c. een publiek belang behartigt;

d. is aangemerkt als een publieke entiteit in artikel 1, onderdeel d, van de Wet Naleving Europese regelgeving publieke entiteiten;

e. voor meer dan 50% een of meer krachtens publiekrecht ingestelde rechtspersonen als aandeelhouder heeft, of

f. is opgericht door een krachtens publiekrecht ingestelde rechtspersoon, dan wel een of meer leden van het hoogste orgaan van de rechtspersoon worden benoemd door een bestuursorgaan of waarbij een

bestuursorgaan op andere wijze overwegende invloed op het beleid van de rechtspersoon heeft.

2. Bij de in het eerste lid bedoelde maatregel wordt een bestuursorgaan aangewezen dat betreffende de krachtens het eerste lid aangewezen rechtspersonen de in die maatregel genoemde informatie openbaar maakt over de besteding van de bekostiging, de uitvoering van de taak, de behartiging van het publiek belang, alsmede de totstandkoming van besluitvorming ter zake van andere onderwerpen, voor zover die besluitvorming wordt beïnvloed door een bestuursorgaan of door een bestuurslid dat door een bestuursorgaan is benoemd. De aangewezen rechtspersoon verstrekt op eerste vordering de benodigde gegevens aan het aangewezen bestuursorgaan.

3. De voordracht voor een krachtens het eerste lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide Kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

2.2. Rol en positie archivaris verstevigen

De duurzame toegankelijkheid en betrouwbaarheid van overheidsinformatie is een belangrijke pijler onder het functioneren van de overheid en het democratische bestel. Professionele archiefzorg is desondanks bij lang niet alle overheidsorganen geborgd. De groeiende kwetsbaarheid van informatie als gevolg van de digitalisering, gekoppeld aan het groeiend belang en de toenemende waarde van informatie in het digitale tijdperk, geven aanleiding om de Archiefwet op dit punt dwingender te maken. Zoals de AVG organisaties verplicht om een FG te benoemen, vinden we dat de Archiefwet moet verplichten tot het benoemen van een archivaris door de decentrale overheden en gemeenschappelijke regelingen en tot het beter borgen van diens onafhankelijke positie als intern toezichthouder, conform de positie van de FG onder de AVG. Dat wil zeggen: ontslagbescherming, bescherming tegen bestraffing en vrijwaring van instructies van hogerhand.

Het vak Archivistiek blijft van groot belang om de functies van archieven in relatie tot de taken en verantwoordelijkheden van organisaties goed te kunnen doorgronden. Tegelijkertijd zien we dat een archivariële opleiding alleen niet meer genoeg is om de wettelijke taken van de archivaris – beheer en toezicht – goed uit te kunnen oefenen. Het uitgangspunt dat een professional een leven lang moet leren om zijn professionaliteit te handhaven, geldt ook voor het archiefvak. Daarmee is de diploma-eis in de wet feitelijk achterhaald. KVAN/BRAIN is van mening dat de verplichting tot het benoemen van een archivaris gepaard kan gaan met het vervallen van de diploma-eis mits:

- daarvoor in de plaats een deskundigheidseis komt, vergelijkbaar met art 37 van de AVG, gekoppeld aan een certificeringseis. De taken Beheer en toezicht moeten zijn voorbehouden aan gecertificeerde beroepsbeoefenaren.
- OCW de opleidingen Archivistiek A en B blijft financieren. Door in de certificeringseisen het nodige gewicht toe te kennen aan de diploma's Archivistiek A en B is duidelijk dat die van grote waarde blijven voor de deskundigheid van de archivaris.

Vergelijk artikel 37 lid 5 AVG:

De functionaris voor gegevensbescherming wordt aangewezen op grond van zijn professionele kwaliteiten en, in het bijzonder, zijn deskundigheid op het gebied van de wetgeving en de praktijk inzake gegevensbescherming en zijn vermogen de in artikel 39 bedoelde taken te vervullen

Vergelijk lid 1-3 artikel 38 AVG:

- 1. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker zorgen ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming naar behoren en tijdig wordt betrokken bij alle aangelegenheden die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens.*
- 2. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker ondersteunen de functionaris voor gegevensbescherming bij de vervulling van de in artikel 39 bedoelde taken door hem toegang te verschaffen tot persoonsgegevens en verwerkingsactiviteiten en door hem de benodigde middelen ter beschikking te stellen voor het vervullen van deze taken en het in stand houden van zijn deskundigheid.*

3. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker zorgen ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming geen instructies ontvangt met betrekking tot de uitvoering van die taken. Hij wordt door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker niet ontslagen of gestraft voor de uitvoering van zijn taken. De functionaris voor gegevensbescherming brengt rechtstreeks verslag uit aan de hoogste leidinggevende van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker.

2.3. Overheidsbrede adviesrol goed benoemen en beleggen

Naarmate overheden meer informatie gaan delen en meer in ketens en netwerken samenwerken, wordt de onderlinge afhankelijkheid van (de kwaliteit van) elkaars informatie groter. Daarmee groeit ook het belang om de beide ministers die een brede verantwoordelijkheid dragen voor de overheidsinformatie, OCW en BZK, goed te adviseren over de (digitalisering van de) overheidsinformatiehuishouding vanuit het gezichtspunt van de archieffunctie. Met het oog daarop zouden we deze adviesrol graag expliciet vastgelegd zien in de wet. Koppeling met (Tijdelijke) adviescollege Informatiehuishouding zoals bedoeld in artikel 6.3 van de Woo ligt dan voor de hand. Idealiter wordt aan de opdracht van dit college ook de invoering en naleving van de herziene Archiefwet gekoppeld; met name de verplichte aanstelling van archivariissen en de effectuering van de verkorting van de overbrengingstermijn. Naar ons idee moet dat tijdelijke college overigens een permanent college zijn, omdat het een illusie is dat het op orde krijgen van de informatiehuishouding ooit af is.

Hoe de bovenstaande adviesrol moet worden belegd en hoe die zich verhoudt tot de adviesrol van de Algemene Rijksarchivaris is voor KVAN/BRAIN nog een vraag. In de huidige constellatie van de Archiefwet 1995 heeft de Algemene Rijksarchivaris weinig zicht op de archieffunctie bij andere overheden. Zijn eigen positie binnen het rijk is bovendien wezenlijk anders dan die van archivariissen bij de decentrale overheden. Bij het rijk gaat immers bij overbrenging van archieven de zorg over naar OCW. Bij de decentrale overheden blijft de zorg in handen van hetzelfde bestuursorgaan dat verantwoordelijk is voor de archiefvorming.

Vergelijk voorstel Wet Open Overheid artikel 6.2:

- 1. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, zendt een meerjarenplan naar de Staten-Generaal over de wijze waarop bestuursorganen hun digitale overheidsinformatie duurzaam toegankelijk maken.*
- 2. Het plan bevat stappen tot verbetering van de wijze waarop digitale documenten worden vervaardigd, geordend, bewaard, vernietigd en ontsloten.*
- 3. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, rapporteert de Staten-Generaal periodiek over de stand van de informatiehuishouding in het bestuur, de voortgang van de uitvoering van het meerjarenplan en de toegang tot de publieke informatie.*
- 4. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, vult het meerjarenplan aan met de nodige maatregelen tot de digitale overheidsinformatie voldoende duurzaam toegankelijk is.*

Vergelijk voorstel Wet Open Overheid artikel 6.3:

- 1. Er is een Tijdelijk adviescollege informatiehuishouding.*
- 2. Het college bereidt de rapportage, bedoeld in artikel 6.2, derde lid, voor en adviseert over aanpassing van het meerjarenplan.*
- 3. Het college bestaat uit een voorzitter en ten hoogste vier andere leden.*

3. Toezicht

Zie ook 2.2. voor de gewenste versterking van de positionering van de archivaris als toezichthouder.

3.1 Consequenties verplichte aanstelling archivaris bij lagere overheden

Als, zie onder 2.2, de aanstelling van een archivaris en daarmee het uitoefenen van horizontaal toezicht een wettelijke verplichting wordt, is dit ook onderworpen aan het verticale toezicht door de provincie. Het uitblijven van de benoeming van een archivaris, het verzuimen deze de positie te geven die voor het uitoefenen van het horizontaal toezicht nodig is en het verzuimen om invulling te geven aan de toezichtsrol, is dan een kwestie van taakverwaarlozing waartegen de provincie vanuit zijn rol als generiek interbestuurlijk toezichthouder kan optreden. Heeft verder geen consequenties voor Archiefwet maar wel goed om ons dit te realiseren.

3.2 Toezicht consequent regelen bij alle overheidslagen

Het archiefwettelijk toezicht zoals de Archiefwet 1995 het nu regelt, is niet dekkend en consequent. Er wordt in geen enkele overheidslaag toezicht uitgeoefend op het beheer van de overgebrachte archieven. Dit is vanwege de kwetsbaarheid van digitale archiefbescheiden en het belang van toegankelijkheid en openbaarheid wel van belang. Het interne archieftoezicht zoals dit bij de decentrale overheid bestaat, is bij de centrale overheid niet te vinden: er zijn bij de centrale overheid geen archivariissen werkzaam die ambtshalve met het archieftoezicht op de niet-overgebrachte archieven zijn belast. Interbestuurlijk archieftoezicht van het rijk (de minister van OCW) op het archiefbeheer van de provincies is in zwaarwegende gevallen mogelijk, maar vindt in de praktijk niet plaats. De provincie kent geen verticaal toezicht op het beheer van de niet-overgebrachte archieven.

De staat van de overheidsinformatievoorziening vraagt om beter en completer toezicht. De vraag hoe dit moet worden ingericht, laat zich echter nog niet zo eenvoudig beantwoorden en vraagt misschien om meer onderzoek en reflectie dan het dwingende tijdpad van OCW toelaat.

Voor KVAN/BRAIN is het van belang dat de rollen van beheerder en (intern) toezichthouder beiden aan de benoemde archivaris verbonden blijven. Als (toekomstig) beheerder moet de archivaris enig zicht en grip kunnen houden op de kwaliteit van de archiefvorming en het archiefbeheer door de administratie.

Als op welke manier dan ook het beheer van overgebrachte archieven ook onder toezicht gaat vallen, impliceert dat dat er toetsbare eisen voor dat beheer geformuleerd moeten worden. Dat vergt naast de eisen voor bouw en inrichting van fysieke archiefbewaarplaatsen ook het vastleggen van (basale) eisen aan de digitale bewaaromgeving in een ministeriële regeling of besluit (zie ook onder 1.4 voor de 'kapstokhaak' om dit te kunnen doen). We pleiten in dit verband voor globale eisen in een vorm van lagere regelgeving die vrij snel te actualiseren is op basis van de (snel) voortschrijdende inzichten en voor aansluiting bij of verwijzing naar bestaande kwaliteitsnormering (NEN/ISO).

3.3. Beter regelen toezicht in ketens en andere interbestuurlijke samenwerkingsverbanden

Archiefbeheer in ketens en andere interbestuurlijke samenwerkingsverbanden is vaak niet goed geregeld. Zonder duidelijke en weloverwogen afspraken vooraf, ontstaat er een kluwen van verantwoordelijkheden die moeilijk te ontwarren is en er makkelijk toe leidt dat het beheer van informatie tussen wal en schip valt en/of inefficiënt en ineffectief geregeld wordt. De huidige artikelen 40 en 41 van de AW voldoen niet om dat te voorkomen. Daarom is een vorm van preventief toezicht van de archivariissen van de betrokken samenwerkingspartners op de in artikel 40.1 bedoelde voorziening wenselijk. De principes voor ketenarchivering die het Nationaal Archief in samenwerking met KVAN/BRAIN momenteel opstelt en uittest, kunnen daarvoor als toetsingskader gelden.

Ook is het wenselijk om de formulering van Art 40 lid 1 AW aan te scherpen om te zorgen dat gemeenschappelijke regelingen niet alleen de zorg goed regelen maar ook het beheer en het toezicht. Lid 1 daarom als volgt wijzigen: een regeling als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen houdt tevens een

voorziening in omtrent de zorg voor, *het beheer van en het toezicht* op de archiefbescheiden van bij die regeling ingestelde openbare lichamen of gemeenschappelijke organen.

Vergelijk huidige artikel 40:

Een regeling als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen houdt tevens een voorziening in omtrent de zorg voor de archiefbescheiden van bij die regeling ingestelde openbare lichamen of gemeenschappelijke organen.

3.4. Sanctiemogelijkheden voor Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed

De staat van de archieven van het rijk is aantoonbaar zorgelijk. Desondanks heeft de minister zijn bevoegdheid om bestuursdwang op te leggen nooit gebruikt. Het zou kunnen helpen als de minister zoiets niet zelf hoeft te doen maar een orgaan heeft dat dat voor hem kan doen. Bijna alle rijksinspecties hebben een dergelijk mandaat de laatste jaren gekregen. Voor de Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed geldt dit niet. Het is wenselijk die een dergelijk mandaat wel te verlenen. Hoeft niet in de wet geregeld, maar is wel een aandachtspunt en zou geadresseerd kunnen worden in de MvT.

Vergelijk artikel 24 lid 1 en 2 AW

Lid 1 Onze minister is bevoegd overheidsorganen als bedoeld in de artt. 23 1^e en 2^e lid en 41 1^e lid erop te wijzen dat zij dienen te voldoen aan het bepaalde bij of krachtens deze wet.

Lid 2 Onze minister is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang in geval een overheidsorgaan een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid niet opvolgt.

3.5. Relatie met de Woo en het adviescollege implementatie Woo

Het wetsvoorstel Woo onderkent dat de basis voor de implementatie van deze wet ontbreekt zolang de overheidsinformatiehuishouding niet op orde is. De opstellers hebben met het oog daarop de verplichting geïntroduceerd om een meerjarenplan voor de verbetering van de informatiehuishouding op te stellen en een adviescollege te laten monitoren of dat plan wordt uitgevoerd en tot de gewenste resultaten leidt. Dat is mooi maar ook heel raar. De Woo gaat op deze manier proberen de naleving van de Archiefwet af te dwingen maar zonder de spelers die dat eigenlijk behoren te doen -de archivaris, de generiek toezichthouder vanuit de provincie en de Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed -te betrekken of in positie te brengen. Zo kan de Woo onbedoeld het archiefbestel verder ondermijnen. Vandaar het voorstel om in het adviescollege ingevolge de Woo een adviseur op te nemen die de archiefkant bewaakt, zie 2.3. Deze adviseur zou zich op zijn beurt moeten laten informeren en adviseren door de toezichthouders. Hoe krijgen we daarvoor een haakje in de wet(ten)?

4. Openbaarheid

Ook hier is met name de afstemming met de Woo van belang, zowel naar de geest als naar de letter. Dat betekent o.a. herformulering van de gronden voor openbaarheidsbeperking, heroverwegen van de maximumtermijn en van de voorwaarden waaronder en de manier waarop ontheffing kan worden verleend.

4.1. Ook in AW inzetten op actieve openbaarheid

Ook Archiefwet moet net als Woo uitgaan van en aanzetten tot *actieve* openbaarheid. De informatiepositie burger moet ook in Archiefwet centraal staan. Daartoe zou artikel 14 aangepast moeten worden, bijvoorbeeld als volgt: 'De beheerder van de archiefbewaarpplaats draagt er zorg voor dat de informatie wordt verschaft op zodanige wijze, dat belanghebbende en belangstellende burgers zoveel mogelijk worden bereikt.' In de MvT zou kunnen worden verduidelijkt dat dit minstens vraagt om online beschikbaarstelling en goede doorzoekbaarheid van alle toegangen op de archieven en collecties van de archiefbewaarpplaatsen zoals bedoeld in de Archiefwet.

Vergelijk Woo artikel 3.1 Actieve openbaarmakingsplicht

Het bestuursorgaan dat het rechtstreeks aangaat, maakt bij de uitvoering van zijn taak uit eigen beweging zoveel mogelijk de bij hem berustende informatie neergelegd in documenten openbaar overeenkomstig deze wet.

Vergelijk AW artikel 14:

De archiefbescheiden die in een archiefbewaarpplaats berusten zijn, behoudens het bepaalde in de artikelen 15, 16 en 17, openbaar. Ieder is, behoudens de beperkingen die voortvloeien uit het in die artikelen bepaalde, bevoegd die archiefbescheiden kosteloos te raadplegen en daarvan of daaruit afbeeldingen, uittreksels en bewerkingen te maken of op zijn kosten te doen maken.

4.2. Gronden openbaarheidsbeperking afstemmen op Woo

Artikel 15 lid 1 AW zoveel mogelijk aansluiten bij art. 5.1 van de Woo; iig niet krappere maken dan de Woo. Dat is nu wel deels het geval.

Vergelijk Artikel 15 lid 1 AW:

Bij de overbrenging van de in [artikel 1, onder c 1° en 2°](#), bedoelde archiefbescheiden kan de zorgdrager, na advies van de beheerder van de archiefbewaarpplaats, slechts beperkingen aan de openbaarheid stellen voor een bepaalde termijn en met het oog op:

- *a. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;*
- *b. het belang van de Staat of zijn bondgenoten;*
- *c. het anderszins voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen danwel van derden.*

Voor zover de beheerder van een archiefbewaarpplaats een rijksarchivaris is als bedoeld in [artikel 26, tweede lid](#), wordt het advies, bedoeld in de eerste volzin, gevraagd aan de algemene rijksarchivaris, bedoeld in [artikel 25, eerste lid](#).

Vergelijk artikel 5.1 wetsvoorstel Woo:

1. Het openbaar maken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit:

- a. de eenheid van de Kroon in gevaar zou kunnen brengen;*
- b. de veiligheid van de Staat zou kunnen schaden;*
- c. persoonsgegevens betreft als bedoeld in de artikelen 9, 10 en 87 van de verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (Pb EU 2016, L 119), tenzij de*

verstrekking kennelijk geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer maakt.

2. Het openbaar maken van informatie blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:

- a. de betrekkingen van Nederland met andere landen en staten en met internationale organisaties;*
- b. de economische of financiële belangen van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen, in geval van milieu-informatie slechts voor zover de informatie betrekking heeft op handelingen met een vertrouwelijk karakter;*
- c. de opsporing en vervolging van strafbare feiten;*
- d. de inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen;*
- e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon instemt met openbaarmaking;*
- f. bedrijfs- en fabricagegegevens die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld, alsmede andere concurrentiegevoelige bedrijfs- en fabricagegegevens;*
- g. de bescherming van het milieu waarop deze informatie betrekking heeft;*
- h. de beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage;*
- i. het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen.*

3. Indien een verzoek tot openbaarmaking op een van de in het tweede lid genoemde gronden wordt afgewezen, bevat het besluit hiervoor een uitdrukkelijke motivering.

4. Openbaarmaking kan tijdelijk achterwege blijven, indien het belang van de geadresseerde van de informatie om als eerste kennis te nemen van de informatie dit kennelijk vereist. Het bestuursorgaan doet mededeling aan de verzoeker van de termijn waarbinnen de openbaarmaking alsnog zal geschieden.

5. In uitzonderlijke gevallen kan openbaarmaking van andere informatie dan milieu-informatie voorts achterwege blijven indien openbaarmaking onevenredige benadeling toebrengt aan een ander belang dan genoemd in het eerste of tweede lid en het algemeen belang van openbaarheid niet tegen deze benadeling opweegt. Het bestuursorgaan baseert een beslissing tot achterwege laten van de openbaarmaking van enige informatie op deze grond ten aanzien van dezelfde informatie niet tevens op een van de in het eerste of tweede lid genoemde gronden.

6. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu.

AW Artikel 15Lid 1 sub c betreft onevenredige bevoor- of benadeling. Woo ziet alleen op onevenredige benadeling en niet op bevoordeling. Onevenredige benadeling kan ingevolge Woo slechts in een beperkt aantal gevallen aan de orde zijn. Het betreft de onevenredige benadeling zoals geregeld in het vierde lid. Bovendien kan deze grond nooit subsidiair worden opgeworpen naast een andere uitzonderingsgrond zoals opgenomen in artikel 5.1. Daarmee voorkomt de wetgever dat deze bepaling als vangnet gaat dienen voor het geval andere gronden niet stevig genoeg blijken.

Woo maakt onderscheid tussen absolute en relatieve uitzonderingsgronden voor openbaarheid. AW kent alleen absolute gronden.

Absolute gronden Woo: openbaarheid blijft achterwege als dit eenheid van de Kroon in gevaar brengt; de veiligheid van de staat kan schaden (is beperktere formulering dan het 'het belang van de Staat of zijn bondgenoten' uit art 15 AW en geeft dus meer ruimte voor openbaarheid)

of als het persoonsgegevens betreft als bedoeld in de artikelen 9, 10 en 87 van de verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (Pb EU 2016, L 119), tenzij de verstrekking kennelijk geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer maakt. (ook dat is beperkter en lijkt meer ruimte te geven voor openbaarmaking dan de hele algemene formulering in de AW die bovendien geen 'tenzij' bevat)

Relatieve gronden WOO : is uitgebreid en specifiek geformuleerd. Zouden ze ook in archiefwettelijke context valide kunnen zijn, zeker met oog op verkorting overbrengingstermijn? Zo ja, dan ook enkele relatieve gronden opnemen in AW.

4.3 Maximum openbaarheidsbeperking verkorten

De AW kent in artikel 15 lid 4 een maximum beperking van de openbaarheid van 75 jaar. Het is wenselijk om dat te bekorten tot 25 jaar. Verkorting van de overbrengingstermijn en de geest van de Woo verdragen zich slecht met de mogelijkheid om vrij makkelijk te kunnen besluiten tot zulke lange beperkingen. De wet biedt een escape als de standaardtermijn te kort is, dus als het echt nodig is kan het. Maar door de standaardtermijn te bekorten betuigel je de reflex om al te sterk te beperken. In aansluiting op art 5.3 Woo zou ook de Archiefwet de zorgdrager moeten verplichten te verantwoorden waarom de belangen die tot de beperking hebben geleid ondanks het tijdsverloop zwaarder wegen dan het algemeen belang van openbaarheid.

Vergelijk AW artikel 15 lid 4:

Ingevolge het eerste of het tweede lid aan de openbaarheid gestelde beperkingen hebben geen betrekking op archiefbescheiden die ouder zijn dan vijfenzeventig jaar, tenzij door Onze minister dan wel, indien het archiefbescheiden betreft voor de bewaring waarvan een andere dan een rijksarchiefbewaarplaats of een provinciale archiefbewaarplaats is aangewezen, door gedeputeerde staten anders wordt beslist.

Vergelijk art 5.3 wetsvoorstel Woo:

Bij een verzoek om informatie die ouder is dan vijf jaar motiveert het bestuursorgaan bij een weigering van die informatie waarom de in de artikelen 5.1, tweede en vijfde lid, en 5.2 bedoelde belangen ondanks het tijdsverloop zwaarder wegen dan het algemeen belang van openbaarheid.

4.4 Aanpassingen i.v.m. AVG verbeteren

Na een jaar praktijkervaring met de AVG blijkt dat de aanpassing aan artikel 2a van de Archiefwet die in het kader van de Aanpassingswet Uitvoeringswet AVG gedaan is, onvoldoende duidelijk is geformuleerd en makkelijk aanleiding geeft tot misverstanden. Momenteel voert KVAN/BRAIN een DPIA uit over de beschikbaarstelling van de gezinskaarten. Afronding daarvan is voor de zomer voorzien en zou mede input kunnen geven voor een verbeterde formulering van de Archiefwet op dit punt.

Vergelijk AW artikel 2a:

Bijzondere categorieën van persoonsgegevens en persoonsgegevens van strafrechtelijke aard als bedoeld in paragraaf 3.1 onderscheidenlijk paragraaf 3.2 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming kunnen worden verwerkt, indien die verwerking verband houdt met:

- a. De vervanging van archiefbescheiden, bedoeld in atikel 7;*
- b. De overbrenging van archiefbescheiden naar een archiefbewaarplaats, bedoeld in de artikelen 12 en 13;*
- c. De opneming van archiefbescheiden als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, onder 3°, in een archiefbewaarplaats, of;*
- d. Het beheer van archiefbescheiden die in een archiefbewaarplaats berusten, met uitzondering van het ter raadpleging of gebruik beschikbaar stellen van zodanige archiefbescheiden.*

4.5 Voorwaarden stellen aan ontheffing van openbaarheidsbeperking

Artikel 15 lid 3 van de AW geeft de mogelijkheid om op verzoek een openbaarheidsbeperking op te heffen danwel buiten toepassing te laten. Ook de Woo biedt zo'n mogelijkheid en de formulering daarvan bevat elementen (zie gele markeringen) die we ook graag in de AW terug zouden willen zien.

Vergelijk AW artikel 15 lid 3:

De zorgdrager ten aanzien van de in de archiefbewaarpplaats berustende archiefbescheiden, kan, gehoord degene op wiens last de archiefbescheiden zijn overgebracht, de ingevolge het eerste of het tweede lid aan de openbaarheid gestelde beperkingen opheffen, dan wel ten aanzien van een verzoeker buiten toepassing laten, indien het belang van de gestelde beperking niet opweegt tegen diens belang tot raadpleging of gebruik van de archiefbescheiden.

Vergelijk wetsvoorstel Woo artikel 5.7:

1. Een bestuursorgaan kan ten behoeve van historisch, statistisch, wetenschappelijk of journalistiek onderzoek toegang bieden tot informatie
 - a. die ingevolge de artikelen 5.1 en 5.2 niet openbaar gemaakt kan worden, of
 - b. waarvan de vaststelling of deze informatie ingevolge de artikelen 5.1 en 5.2 openbaar gemaakt kan worden een **onevenredige inspanning** vergt.
2. Het bestuursorgaan kan aan het verlenen van toegang **voorwaarden verbinden**.
3. De toegang tot informatie overeenkomstig het eerste lid wordt in ieder geval verleend onder de voorwaarde dat **degene aan wie toegang wordt verleend, de verkregen informatie niet verder verspreidt zonder voorafgaand besluit van het bestuursorgaan waarin de informatie met toepassing van de artikelen 5.1 en 5.2 openbaar gemaakt wordt.**

4.6 Bevoegdheid tot verlenen van ontheffing van openbaarheidsbeperking

Het is wenselijk om de bevoegdheid van de zorgdrager uit hoofde van artikel 15 lid 3 te verleggen naar de beheerder van de archiefbewaarpplaats.

4.7 Eenmaal openbaar blijft openbaar

Het zal misschien onnodig blijken, maar better safe than sorry: neem een bepaling op dat informatie die onder de Woo al openbaar is gemaakt bij en na overbrenging geen beperking kan krijgen.

5 Selectie en overbrengen

5.1 Begrip overbrenging herijken met oog op digitaal beheer

Begrip overbrengen is nu nog sterk geënt op de fysieke overbrenging van analogo materiaal. Het is nodig dit begrip voor digitale archiefbescheiden te herdefiniëren als overdracht van beheerverantwoordelijkheid. Dat houdt de mogelijkheid open om de uitvoering van het beheer en de fysieke locatie van de (beheervoorziening voor de) bescheiden bij de bron te laten maar wel onder verantwoordelijkheid van de archivaris. Dit impliceert dat 1 zorgdrager meerdere archiefbewaarplaatsen kan aanwijzen. Daartoe zal artikel 12 moeten worden aangepast en/of uitgebreid. Lid 1 moet zo worden geformuleerd dat het duidelijk is dat dat over analoge archieven gaat en dat daarvoor de fysieke overbrengingsplicht geldt.

Vergelijk AW artikel 12:

1. *De zorgdrager brengt de archiefbescheiden die niet voor vernietiging in aanmerking komen en ouder zijn dan 20 jaar over naar een archiefbewaarplaats*
2. *Bij of krachtens amvb worden regels gesteld die bij de overbrenging van archiefbescheiden in acht dienen te worden genomen.*

5.2 Verkorting overbrengingstermijn

Idealiter wordt de overbrengingstermijn korter dan 10 jaar, want 10 jaar blijft voor digitale informatie gevaarlijk lang, gezien het feit dat de duurzame toegankelijkheid en betrouwbaarheid van digitale informatie van meet af aan de juiste inrichting van voorzieningen en actief beheer vereist. We realiseren ons dat voor verdere verkorting geen draagvlak is. Toch is het van belang om in de wet het signaal af te geven dat voor overbrengen van digitale archieven het devies is 'hoe sneller hoe beter'. Daarom heeft het onze voorkeur om een formulering op te nemen dat het beheer van digitale archiefbescheiden die **voor bewaring** in aanmerking komen **zo snel als mogelijk** maar uiterlijk na 10 jaar moet overgaan naar de beheerder van de archiefbewaarplaats. [10 jaar ergens aan relateren; afsluiting zaak... maar niet alles is een zaak. Hoe ga je om met dat ijkpunt? Moet in de MvT uitgewerkt worden]

5.3 Overgangstermijn verkorting overbrengingstermijn

Bij het bepalen van de overgangstermijn voor de invoering van de verkorte overbrengingstermijn lijkt het KVAN/BRAIN verstandig deze termijn te relateren aan de afronding van het meerjarenplan voor duurzame toegankelijkheid overheidsinformatie zoals bedoeld in artikel 6.2 van de Woo en zo beide nauw samenhangende doelstellingen aan elkaar te verknopen.

Vergelijk wetsvoorstel Woo art 6.2:

2. *Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, zendt een meerjarenplan naar de Staten-Generaal over de wijze waarop bestuursorganen hun digitale overheidsinformatie duurzaam toegankelijk maken.*
3. *Het plan bevat stappen tot verbetering van de wijze waarop digitale documenten worden vervaardigd, geordend, bewaard, vernietigd en ontsloten.*
4. *Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, rapporteert de Staten-Generaal periodiek over de stand van de informatiehuishouding in het bestuur, de voortgang van de uitvoering van het meerjarenplan en de toegang tot de publieke informatie.*
5. *Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, vult het meerjarenplan aan met de nodige maatregelen tot de digitale overheidsinformatie voldoende duurzaam toegankelijk is.*

5.4 Eis 'goede, geordende en toegankelijke staat' 'vertalen' en verhelderen

De klassieke formulering in de huidige wet is erg globaal en maakt niet onmiddellijk duidelijk dat het er hier met name om gaat de beschikbaarheid, betrouwbaarheid, begrijpelijkheid en toegankelijkheid van (digitale) archieven duurzaam te kunnen garanderen. Dat 'waarom' zou in een aangepast art 3 duidelijk moeten worden. Toevoeging verwijzing naar nadere uitwerking van eisen in Archiefbesluit of Archiefregeling zou ook goed zijn. Dit hangt overigens ook samen met de waarden waar de archieffunctie voor staat, zie 1.1: het gaat erom hoe je die waarden operationaliseert in de eisen die je aan de staat van archiefbescheiden stelt.

Vergelijk AW art 3:

De overheidsorganen zijn verplicht de onder hen berustende archiefbescheiden in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren, alsmede zorg te dragen voor de vernietiging van de daarvoor in aanmerking komende archiefbescheiden.

5.5 Vervroegd overbrengen stimuleren/minder ontmoedigen

De verkorting van de overbrengingstermijn is mooi, maar ook een termijn van 10 jaar is zoals gezegd eigenlijk nog steeds te lang. Daarom zou de wet zo open en uitnodigend mogelijk moeten zijn als het gaat om vervroegd overbrengen. Met het oog daarop bepleit KVAN/BRAIN aanpassing van lid 1, 2 en 3 van art. 13 AW:

- Lid 1: de zorgdrager kan **in overleg met de beheerder van de archiefbewaarplaats** archiefbescheiden die niet voor vernietiging in aanmerking komen en jonger zijn dan tien jaar naar een archiefbewaarplaats overbrengen.
- Lid 2: afwijzing van vervroegde overbrenging door beheerder moet niet overruled kunnen worden door leidinggevende van de archivaris maar alleen door zorgdrager.
- Lid 3: opschorting van overbrenging omwille van belang zorgdrager moet mogelijk blijven maar dan wel openbaarheid garanderen onder het archiefwettelijk regime, tenzij de uitzonderingsgronden voor openbaarheid van toepassing zijn. Rol GS hier bezien: waarom moet GS dit besluiten voor gemeenten? Is ook minder belangrijk als openbaarheid van de bescheiden na overbrengingstermijn door de wet is gegarandeerd. Bewaren aan de bron is prima maar niet als dat leidt tot een verslechtering van de informatiepositie van de burger.

Vergelijk AW art. 13:

1. *De zorgdrager kan archiefbescheiden die niet voor vernietiging in aanmerking komen en jonger zijn dan twintig jaar naar een archiefbewaarplaats overbrengen, wanneer naar het oordeel van de beheerder van de archiefbewaarplaats voldoende aanleiding bestaat hiervoor ruimte beschikbaar te stellen.*
2. *Een afwijzende beslissing krachtens het eerste lid kan door degene aan wie de beheerder onmiddellijk ondergeschikt is worden herzien.*
3. *Indien archiefbescheiden ouder dan twintig jaar door het overheidsorgaan nog veelvuldig worden gebruikt of geraadpleegd kan op verzoek van de zorgdrager machtiging tot opschorting van de overbrenging van die archiefbescheiden worden verleend door Onze minister dan wel, indien het archiefbescheiden betreft voor de bewaring waarvan een andere dan een rijksarchiefbewaarplaats of een provinciale archiefbewaarplaats is aangewezen, door gedeputeerde staten.*
4. *De in het derde lid bedoelde machtiging, waaraan voorwaarden kunnen worden verbonden, wordt verleend voor een periode van ten hoogste tien jaar, na afloop waarvan verlenging kan worden verkregen.*

5.6. Te bewaren archiefbescheiden ook benoemen in selectielijsten

Artikel 5 lid 1 verplicht tot het maken van selectielijsten waarin iig wordt aangegeven wat er vernietigd wordt. De praktijk is dat een selectielijst ook benoemt wat er bewaard wordt. Dat is ook wenselijk omdat daar structurele verplichtingen voor de zorgdrager uit voortvloeien en dat ook de toekomstige informatiepositie van de burgers bepaalt. Daarom de bestaande praktijk codificeren door aanpassing van lid 1 van art 5.

5.7. Vaststelling selectielijsten procedureel vereenvoudigen

Ook in een digitale informatiehuishouding blijft selectie nodig. Niet alleen schrijven allerhande wetten en wettelijke regelingen vernietiging van bepaalde categorieën informatie voor, ook is het qua kosten en maatschappelijke risico's (function creep; oneigenlijk gebruik) niet verantwoord om alles te bewaren. Wel is het belangrijk om selectielijsten sneller en makkelijker te kunnen aanpassen aan veranderende inzichten en (informatie-)behoeften. Dat vergt procedurele vereenvoudigingen. Ons voorstel is daarom om de rol van de minister van OCW te schrappen uit artikel 5. Overigens zou hetzelfde moeten gebeuren met de rol van de minister tav vervreemding van archiefbescheiden van niet in een rijksarchiefbewaarplaats opgenomen bescheiden. Gezien de vele fusies, herindelingen en samenwerkingsverbanden is het in de praktijk ondoenlijk om daarvoor steeds OCW in te schakelen.

Zorgdragers stellen zelf hun selectielijsten vast zonder tussenkomst van OCW en beslissen zelf over vervreemding als er sprake is van een structureel Strategisch Informatieoverleg waarin ook een extern deskundige is opgenomen. Op die manier is de inbreng van de archivaris en van de samenleving gewaarborgd. OCW heeft daarin dan geen toegevoegde waarde. Inzage van selectielijsten en mogelijkheid om een zienswijze in te dienen moeten in stand blijven, ook al wordt daar in de praktijk maar weinig gebruik van gemaakt. Burger moet zijn eigen informatiepositie kunnen bewaken. Anders is dat als zorgdragers geen SIO met externe inbreng hebben ingesteld. In dat geval zou tussenkomst van OCW vereist moeten blijven. Dat is gelijk een stok achter de deur om wel serieus met samenstelling en inzet van het SIO om te gaan, want de route via OCW betekent extra doorlooptijd en administratieve lastendruk.

De problematiek van informatiemanagement in ketens en andere vormen van samenwerking tussen overheden en overheidslagen wordt door veel leden als urgent ervaren. De oplossing van die problematiek is gebaat bij het aanbrengen van meer samenhang tussen organisatiegebonden lijsten.

Daarom artikel 5 lid 2 sub b. als volgt wijzigen: archiefbescheiden van de ministeries en de daaronder ressorterende zbo's: Onze minister die het aangaat. Zo bereiken we dat de vaststelling van selectielijsten meer gegroepeerd wordt in de handen van stelselverantwoordelijke zorgdragers en dat er langs die weg meer kans is op goed samenhangende (of zelfs geïntegreerde) lijsten.

Vergelijk AW art 5:

1. *De zorgdrager is verplicht tot het ontwerpen van selectielijsten waarin tenminste wordt aangegeven welke archiefbescheiden voor vernietiging in aanmerking komen.*
2. *De lijsten worden vastgesteld, voor zover het betreft:*
 - a. *archiefbescheiden van de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de andere Hoge Colleges van Staat en het Kabinet van de Koning: bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze minister, in overeenstemming met het betrokken overheidsorgaan;*
 - b. *archiefbescheiden van de ministeries: door Onze minister en Onze minister wie het mede aangaat;*
 - c. *archiefbescheiden van andere overheidsorganen: door Onze minister.*
3. *Een besluit tot vaststelling van een selectielijst wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.*